

[Arbejdsministeren]

Jeg kan oplyse, at FFA's medlemstal er stabilt, og mig bekendt er der ikke generel utilfredshed blandt medlemmerne. Dette være alene sagt til orientering, idet mit ansvar som minister for det løbende tilsyn naturligvis er det samme.

Kernen i beslutningsforslaget er, at FFA skal fratages statsanerkendelsen. Det er en meget alvorlig sag, og det kræver, at der er hjemmel i loven til at foretage et sådant skridt. I lovens § 38 er udtrykkelig nævnt, hvilke forhold der kan føre til fratagelse af statsanerkendelsen.

Naturligvis har dette været overvejet også i samråd med Kammeradvokaten, som jo er statsens juridiske rådgiver. Det blev konkluderet, at der ikke er grundlag for at fratage FFA statsanerkendelsen.

Jeg har et ønske om, at hele denne beklagelige sag afsluttes snarest muligt. Sådanne som tingene står nu, er der tale om verserende retssager, og normalt plejer Folketinget og ministrene at holde sig i ro, når der er verserende retssager.

Pkt. 3 i beslutningsforslaget drejer sig om, at jeg skal drage omsorg for, at der gennemføres en uvildig undersøgelse af Arbejdsministeriets og direktoratets rolle i sagen. Hertil skal jeg blot bemærke, at som bekendt har Rigsrevisionen allerede aflagt beretning til statsrevisorerne, og statsrevisorerne har anmodet Rigsrevisionen om en ny undersøgelse af den aktuelle situation, og jeg mener nu nok, at disse af Folketinget nedsatte organer må anses for uvildige i forhold til FFA og SFF.

Jeg skal endnu en gang gøre opmærksom på, at sagskomplekset, herunder de verserende retssager, stammer fra før denne regerings tid. Vi må nu vente på en afslutning af disse retssager, og jeg må på den baggrund afvise beslutningsforslaget i sin helhed.

Ole Vagn Christensen (S):

Efter at vi nu har hørt arbejdsministeren, havde det måske nok været en god idé, hvis Fremskridtpartiet havde stået op og sagt, at dermed var denne sag færdigdebatteret, indtil vi så det endelige resultat; men det er nok for meget at forlange.

I Socialdemokratiet føler vi, at det er en meget besynderlig måde, man griber retssamfundet an på. Den er besynderlig, fordi Frem-

skridtpartiet vil tilbagetrække anerkendelsen af Firma-Funktionærernes Arbejdsløshedskasse, inden de verserende retssager er afsluttet, og den er også besynderlig på den måde, at man har hørt den højeste sagkundskab, når det drejer sig om lovens § 38, og man har fået forskellige juridiske vurderinger af det forhold, at man vil tage statsanerkendelsen fra FFA.

I Socialdemokratiet har vi den opfattelse, at vi faktisk lever i et retssamfund, og det er jo for at få konstateret, hvad det er for nogle alvorlige situationer, der er opstået, at vi synes, det ville have tjent Folketinget til ære, hvis man ville afvente disse sager.

Derfor skal jeg ikke gøre mange andre bemærkninger end at henvise til ministerens kommentarer og dermed også understrege, at i Socialdemokratiet er vi af den overbevisning, at da vi lever i et retssamfund, må vi afvise dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Nu er det jo almindelig høflighed, at man ikke går i krig med ministeren på korte bemærkninger med det samme, men da hr. Ole Vagn Christensen brugte samme argument som ministeren, nemlig at når der kører tre retssager, skal Folketinget afholde sig fra at lovgive, tillader jeg mig også at lade min bemærkning være henvendt til ministeren.

Det er også fuldstændig rigtigt, men det er slet ikke det, der er på dagsordenen i dag. Det, de tre retssager drejer sig om, er, at man i ministeriet og i direktoratet har krævet nogle penge tilbageført; dem har man ikke villet betale og har så i stedet for indleveret stævninger ved Østre Landsret. Det er altså en simpel diskussion om, hvorvidt nogle penge skal føres tilbage eller ej.

Det, dette beslutningsforslag går ud på, er, om vi ud fra en samlet betragtning af FFA's og SFF's virke vurderer, at med alle de sager, der har været i årenes løb, er vi nået dertil, hvor lovens bestemmelser er opfyldt for, at ministeren bør fratage a-kassen retten til at drive a-kassevirksomhed. Det føres der ikke nogen retssager om, og der føres heller ikke nogen retssager om, hvorvidt ministeren skal foretage en undersøgelse i sit eget ministerium, og der føres slet ikke nogen retssager om, hvorvidt man skal bistå a-kassen med afviklingen. Det